

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/199/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012994
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012994.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.10.2023, sp. zn. 105T/38/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 11.10.2023, sp. zn. 105T/38/2023 rozhodol o väzbe obvineného po podaní obžaloby takto:

I. Podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku sa obvinený A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov od 19.07.2023, z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ponecháva vo väzbe, pretože dôvod väzby naďalej trvá.

II. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku súd návrh obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX, na nahradenie jeho väzby písomným sľubom obvineného neprijíma.

III. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa väzba u obvineného A. B., nar. XX.XX.XXXX, dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

2. Proti tomuto uzneseniu podal obvinený (teraz už v procesnom postavení obžalovaného) priamo na neverejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie odôvodnil jeho obhajca podaním zo dňa 13.10.2023. Prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

3. Obhajca v odôvodnení sťažnosti uviedol (skrátene):

3.1 Odôvodnenie napadnutého uznesenia nie je možné považovať za ústavne akceptovateľné, nakoľko nespĺňa základné požiadavky uvedené v ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku. Súd I. stupňa v rámci odôvodnenia ponechania vo väzbe vo vzťahu k mojej osobe neuviedol také právne a skutkovo významné skutočnosti, ktoré by potvrdzovali dôvodnosť môjho ďalšieho väzobného stíhania prípadne nemožnosť jeho nahradenia väzby alternatívnymi spôsobmi nahradenia väzby. Z napadnutého uznesenia nie je zistiteľné, na základe akých konkrétnych právnych úvah dospel súd k záveru, že sú dané dôvody na moje ponechanie vo väzbe. Uznesenie považujem za formálny akt zo strany súdu I. stupňa bez toho, aby riadne skúmal a odôvodnil dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o mojom ponechaní vo väzbe. Rozhodnutie súdu I. stupňa neobsahuje vo vzťahu k mojej osobe žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých súd identifikoval podmienky na moje ponechanie vo väzbe podľa § 238 ods. 4 Tr. por. V napadnutom uznesení absentuje vo vzťahu k mojej osobe uvedenie skutočností, na základe ktorých je daná dôvodná obava, že by som pokračoval v trestnej činnosti. Nemožno zároveň považovať za odôvodnené, ak súd uvedenie dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané s citáciou príslušných právnych noriem, a to bez toho, aby uvedené skutočnosti zhodnotil na základe právnych úvah, ktoré by boli jasne identifikovateľné z napadnutého uznesenia.

3.2 Súd I. stupňa skonštatoval dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutkov kladených mi za vinu bez toho, aby tento svoj záver bližšie odôvodnil. Preventívny dôvod väzby súd I. stupňa odôvodnil negatívnymi charakteristikami mojej osoby. V súvislosti s dôvodom preventívnej väzby poukazujem na to, že ani druh, charakter, rozsah či závažnosť trestnej činnosti nemôžu byť dôvodom preventívnej väzby na účel § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. V trestnom práve nie je možné právne normy vykladať extenzívne, a už vôbec nie v neprospech obvineného (por. II. ÚS 792/2014 body 13.8 až 14). Preto, ak neexistujú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú dôvodnú obavu, že budem pokračovať v trestnej činnosti, potom dôvod preventívnej väzby nie je daný. Ak takéto skutočnosti existujú, súd I. stupňa ich bol povinný uviesť, aby som vedel na závery súdu primerane reagovať. Za takéto dôvody nie je možné bez ďalšieho považovať moje predchádzajúce odsúdenia a negatívne charakteristiky mojej osoby.

3.3 Pri posudzovaní konkrétnej skutočnosti odôvodňujúcej obavu z následku uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zároveň potrebné dôsledne vychádzať zo znalosti skutkových zistení a dôkaznej situácie v konkrétnej veci a na základe týchto posúdiť, či ďalšie ponechanie vo väzbe je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania. V súlade s ustálenou súdnou praxou nebezpečenstvo opakovania trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený stíhaný, musí byť aktuálna, obvinený musí byť schopný aj naďalej takú trestnú činnosť páchať a z jeho konania, alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude v páchaní trestnej činnosti pokračovať. Zo žiadneho konkrétneho dôkazu nevyplýva, že by nebezpečenstvo pokračovania alebo opakovania trestnej činnosti aktuálne u mňa hrozilo, resp. by existovali dôvody domnievať sa, že budem schopný v trestnej činnosti pokračovať.

3.4 Súd I. stupňa dostatočne neskúmal materiálnu dôvodnosť podanej obžaloby. Obžaloba nespĺňa náležitosti citovaného ustanovenia zákona, keďže nie sú z nej zrejmé skutočnosti, ktoré odôvodňujú jej podanie, nie sú uvedené skutočnosti a dôkazy svedčiace v môj prospech (obhajoba obvineného), nie sú absolútne špecifikované právne úvahy, ktorými sa prokuratúra spravovala. Nemožno považovať Obžalobu za riadne odôvodnenú, ak prokuratúra označí jednotlivé dôkazy nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise (v podstate len prekopíruje vybraný obsah častí vyšetrovacieho spisu) a zároveň žiadnym relevantným spôsobom neodôvodní vzájomnú súvislosť takýchto dôkazov práve s osobou obžalovaného. V Obžalobe je okrem iného uvedených viacero nepresností a účelových tvrdení (vychádzajúcich len z hypotéz prokuratúry), ktoré nekorešpondujú s dokazovaním vykonaným v rámci prípravného konania.

3.5 Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutkov kladených mi za vinu uvádzam, že OČTK pri koncepcii uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj pri koncepcii obžaloby, použili metódu účelového nadkvalifikovania skutkov. V tomto smere OČTK nekriticky uverili účelovým informáciám pôvodne vyplývajúcim z trestného oznámenia poškodenej C. (ktorá následne svoju výpoveď zmenila, na čo prokuratúra nedôvodne neprihliada) a účelovo motivovanej výpovedi svedkyne D. bez toho, aby boli tieto tvrdenia a skutočnosti objektivizované inými relevantnými dôkazmi.

3.6 Nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia je ďalej daná tým, že súd sa absolútne nevysporiadal s podstatou mojich námietok spočívajúcich v existujúcich prietahoch v konaní, kvôli ktorým som zároveň podal žiadosť o prepustenie z väzby dňa 25.09.2023. Súd sa mojou argumentáciou nezaoberal, táto zostala nepovšimnutá. Zároveň poukazujem na skutočnosť, že súd bol povinný o mojej žiadosti rozhodnúť samostatným výrokom v rámci napadnutého uznesenia, nakoľko ide o iný druh rozhodnutia o väzbe. Okresný súd Trnava postupom podľa § 71 ods. 3 písm. d) Tr. por. rozhodol uznesením sp. zn. 8Tp/35/2023 zo dňa 17.07.2023 o mojom opätovnom vzatí do väzby. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 6Tpo/36/2023 zo dňa 08.08.2023 moju sťažnosť proti uzneseniu súdu I. stupňa zamietol. Od uvedeného momentu nebol v tomto trestnom konaní vykonaný ani jeden procesný úkon. OČTK sa uspokojili s tým, že súd rozhodol o mojom opätovnom vzatí do väzby, avšak v ďalšom konaní nevykonávali žiadne úkony vo väzobnej trestnej veci. Podľa súdnej praxe nie je účelom väzby poskytnúť OČTK komfortný priestor pre vykonávanie úkonov, pričom OČTK nemôžu rezignovať na svoju povinnosť postupovať vo väzobnej trestnej veci prednostne a urýchlene. Práve o tento prípad sa jedná v mojom prípade, kedy OČTK absolútne rezignovali na svoje povinnosti a som bezdôvodne držaný vo väzbe bez toho, aby nastala akýkoľvek posun v mojej väzobnej trestnej veci. Som toho názoru, že OČTK svojim nesústređeným postupom spôsobili prietahy v konaní. Nečinnosť, resp. prietahy v konaní vo vyššie špecifikovanej dĺžke v žiadnom prípade nemôžu obstať vo vzťahu k požiadavke urýchleného konania vo väzobných trestných veciach. Možno sa domnievať, že až na základe mojej žiadosti o prepustenie z väzby zo dňa 25.09.2023 OČTK zrealizovali formálne úkon preštudovania vyšetrovacieho spisu a podali obžalobu. Skutočne mi nie je zrejmé, z akého dôvodu potrebovali OČTK takmer dva mesiace na realizáciu jedného jediného úkonu trestného konania, ktorým bolo preštudovanie vyšetrovacieho spisu. Pri posudzovaní prietahov v konaní je vždy potrebné zohľadniť individuálne okolnosti prípadu ako

dĺžku trvania (závažnosť) prieťahov, roz-sah strádania obvineného, komplikovanosť konania, spôsob jeho vedenia zo strany príslušných orgánov, chovanie osoby zbavenej osobnej slobody v priebehu konania, čo všetko bolo v stávke osoby zbavenej osobnej slobody, akékoľvek ďalšie aspekty konania o prieskume zbavenia osobnej slobody. Aj pomalé rozhodovanie vo väzobnej trestnej veci, porušujúce článok 5 ods. 4 Dohovoru, teda môže byť dôvodom na prepustenie obvineného z väzby v prípade, ak boli zistené závažné prieťahy a vzhľadom na strádanie, ktorému bol obvinený vo väzbe vystavený, by iná satisfakcia z hľadiska okamžitej dosiahnuteľnosti bola nedostatočná. S poukazom na doterajší postup je nepochybné, že došlo k takým neprimeraným prieťahom v konaní, ktoré sú z hľadiska ďalšieho trvania väzby neakceptovateľné a jediným prostriedkom nápravy je moje prepustenie z väzby na slobodu. Z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s vyššie uvedenými námietkami.

3.7 V mojom prípade väzba nerefektuje zásadu primeranosti a zdržanlivosti, t. j. že vždy by mali byť využité opatrenia, ktoré najlepšie budú viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania, ale nebudú neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd osoby, voči ktorej sa uplatňujú v medziach daných povahou príslušného obmedzenia. V mojom prípade bolo skutočne na mieste zväžiť nahradenie mojej väzby, pričom účel väzby je nepochybne možné dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností, čo predstavuje dostatočnú záruku, že budem dostupný pre OČTK a zároveň nebudem pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Som toho názoru, že moja väzba môže byť nahradená alternatívnymi spôsobmi nahradenia väzby za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností (napríklad v podobe povinnosti zdržiavať sa v čase určenom súdom na mieste bydliska, zákaz priblíženia k poškodenej do právoplatného skončenia veci a pod.), ktorých kontrola mohla byť kontrolovaná technickými prostriedkami. Monitoring môjho pohybu by bol nepochybne dostatočným prostriedkom kontroly mojej osoby a mojej činnosti, kedy by jednak mohol byť kontrolovaný môj pohyb a pobyt a jednak uložením príslušných povinností a obmedzení by mohla byť zabezpečená aj moja osoba pre účely trestného konania. Súd I. stupňa neodôvodnil dostatočne, prečo nepovažuje mnou ponúknuté alternatívy za dostatočné. Nedostatok takého odôvodnenia predstavuje porušenie článku 5 ods. 3, prípadne ods. 4 Dohovoru a táto skutočnosť sama o sebe predstavuje dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia. Nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka je takým druhom zabezpečovacieho opatrenia, podstatou ktorého je v zásade to isté, čo je účelom väzby, len miernejším spôsobom uloženie určitých obmedzení práv obvineného a zabezpečením dohľadu nad ich dodržiavaním zo strany štátu (za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností).

3.8 Prostredníctvom tohto podania žiadam Krajský súd v Trnave, aby podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava, pracovisko Piešťany, sp. zn. 105T/38/2023 zo dňa 11.10.2023 a rozhodol tak, že ma neponecháva vo väzbe a z väzby ma prepúšťa. V prípade, ak aj Krajský súd v Trnave vzhľadom na ponechanie vo väzbe pri konštatovaní dôvodov preventívnej väzby vo vzťahu k mojej osobe, navrhujem, aby bola moja väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností, ktorých kontrola by bola realizovaná elektronickými prostriedkami.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

5. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

7. Obžalovaný je na základe obžaloby podanej prokurátorom na Okresnom súde Trnava dňa 03.10.2023 stíhaný pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a v bode 2/ zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že

1/ najmenej od januára 2018 až do dňa 06.10.2022 na adrese E. XXX/X F. B. – E. ako druh žijúci v spoločnej domácnosti s G. C. túto v presne neustálených intervaloch a časoch bil po rukách, ramenách a hlave, neustále ju vyhadzoval a vyhánal z domu so slovami, že ak sa vráti, tak ju v noci zlikviduje, alebo ak neodíde, tak ju zabije sekerou, vulgárne jej nadával, opakovane od nej požadoval finančné prostriedky na kúpu alkoholu a tieto jej aj bez jej súhlasu bral, prehľadával jej oblečenie a kabelky, čím svojím konaním spôsobil poškodenú hematómy na ramenách, a dlhodobo u nej vzbudzoval obavu o jej fyzické a psychické zdravie a život ako aj pocit ohrozenia jej bezpečnosti,

2/ od doposiaľ presne nezisteného času v mesiaci august 2019 až do 04.10.2019 na adrese E. XXX/X F. B. – E. ako druh žijúci v spoločnej domácnosti s G. C. tejto vyhodil lieky spolu s dávkovačom na lieky, bez ktorých nevedela zaspáť a následne s ňou tri až štyrikrát proti jej vôli vykonal súlož tak, že ju spočiatku obchytkával na prsiach a v rozkroku, po vyjadrení nesúhlasu zo strany poškodenej s takýmto konaním tejto chytil obe ruky a držal jej ich svojimi rukami nad hlavou, štípal ju a udieral päťou do stehien a opakovane ju fackal, čím svojou fyzickou prevahou prekonal odpor poškodenej, ktorá sa bránila kopaním, kričaním a vyjadrovaním nesúhlasu s takýmto konaním, ktorú následne priľahol a vykonal s ňou pohlavný styk.

8. Napadnutým uznesením prvostupňový súd rozhodol o trvaní väzby obžalovaného v štádiu konania pred súdom, po podaní obžaloby, podľa ustanovenia § 238 ods. 4 Trestného poriadku. Zároveň rozhodol o možnostiach nahradiť jeho väzbu prijatím písomného sľubu a dohľadom probačného a mediačného úradníka. Rozhodnutie súdu sa týka aj jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, podnej obžalovaným dňa 03.10.2023.

9. V čase podania obžaloby sa obžalovaný nachádzal vo väzbe, do ktorej bol vzatý uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 8Tp/35/2023 zo dňa 17.07.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Tpo/36/2023 zo dňa 08.08.2023, podľa § 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku z dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Väzba sa mu započítava od 06.10.2022 do 19.01.2023 (kedy bol z väzby prepustený do výkonu trestu odňatia slobody v inej veci), a následne sa mu väzby započítala od okamihu jeho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 17.01.2023, sp. zn. 3T/19/2021, teda od 19.7.2023.

10. Sťažnostný súd skúmal jednak formálne podmienky pre rozhodnutie o väzbe obžalovaného po podaní obžaloby, ako i jej materiálne podmienky.

11. Prvostupňový súd správne zistil existenciu formálnych podmienok na rozhodnutie o ponechaní obžalovaného vo väzbe v tomto štádiu trestného stíhania, ktoré správne a dostatočným spôsobom uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia. Splnenie týchto podmienok na vydanie napadnutého uznesenia, nenapáda ani obžalovaný vo svojej sťažnosti.

12. Pokiaľ ide o materiálne podmienky jeho väzby, tieto sú podľa názoru sťažnostného súdu rovnako dané aj v tomto štádiu trestného stíhania. Prvostupňový súd, vymenoval v odôvodnení napadnutého uznesenia dôkazy, na základe ktorých pretrváva podozrenie, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. V odôvodnení napadnutého uznesenia je podrobne uvedený obsah týchto dôkazov a čo z nich vyplýva, preto na túto časť odôvodnenia napadnutého uznesenia sťažnostný súd iba odkazuje, bez potreby jeho opakovania.

13. Konkrétne skutočnosti, ktoré zakladajú dôvod na pokračovanie väzby obžalovaného podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v tomto štádiu trestného konania, po podaní obžaloby, uviedol prvostupňový súd správne, aj keď neprimerane stručne. Rozhodnutie v tejto četi je potrebné doplniť o náležité odôvodnenie, k čomu pristúpil sťažnostný súd týmto uznesením.

14. Prvostupňový súd dospel k záveru, že sa nezmenili väzobné dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (tzv. preventívnej väzby) u obvineného, pričom dôvodná obava z pokračovania v trestnej činnosti je u neho daná negatívnymi charakteristikami jeho osoby. Konkrétne pozitívnu lustráciou v registri trestov (23 záznamov), v registri priestupkov, v kontexte (súvislosti) so závermi znaleckých posudkov č. 99/2022 (charakterizovaná je osobnosť obvineného, jeho správanie i motivácia jeho konania), č. 2/2023 (zistené poruchy správania zapríčinené užívaním alkoholu), ako aj charakterom aktuálne žalovanej trestnej činnosti.

15. Konkrétnymi skutočnosťami, ktoré odôvodňujú obavu, že pri prepustení na slobodu by pokračoval v páchaní trestnej činnosti sú predovšetkým jeho kriminálne narušená osobnosť a jeho osobnostná výbava, ktorý vyplýva z výsledkov znaleckého dokazovania.

16. Obžalovaný bol doposiaľ 23 krát súdne trestaný a to obdobie rokov 1981 až 2023, z toho 15 krát uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z toho možno vyvodit' záver o tom, že ide o kriminálne narušenú osobnosť, ktorá sa sústavne dopúšťa páchania trestnej činnosti, pričom

opakované ukladanie sankcií zjavne nevedie k náprave obžalovaného ako páchatela trestnej činnosti, pretože sa jej páchania opakovane doušťa, aj po vykonaní trestu odňatia slobody.

17. Z psychologického a psychiatrického znaleckého skúmania osoby obžalovaného, ktorých výsledky uvádza aj prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, vyplýva, že jeho osobnosť je simplexná, málo diferencovaná, s počiatočnými známkami deprívácie (najpravdepodobnejšie v dôsledku nadmerného požívania alkoholu). Je nekriticky vysoko sebavedomý, bez empatie, s poruchami v oblasti sociálneho kontaktu v smere nedostatku, ako aj celkových interpersonálnych ťažkostí. Jeho útočná agresivita je spojená s celkovou neistotou a neschopnosťou riešiť najmä záťažové sociálne situácie. Zvýšená je nepriama agresivita, ktorá zahŕňa správanie, pri ktorom je druhá osoba napádaná záľudnými prostriedkami a náhle výlevy rozčúlenia pozostávajú z výbuchu negatívneho afektu. Nahromadená iritabilita vyjadruje pohotovosť silno reagovať na malé provokácie, vybuchuje pre maličkosti, čo sa prejavuje prchkosťou, podráždenosťou, grobianstvom. Znalkyňa zaznamenáva abnormne vysokú mieru prekračovania všeobecne zaužívaných platných hraníc. Hranice vo svojom okolí si len málo všíma, nezamýšľa sa a nerieši dôsledky svojho správania. Prekračuje hranice cielene, uvedomene sa rovnako bude správať aj v bežných životných situáciách. Je očakávateľná bagatelizácia či skotomizácia dôsledkov alebo cielené hľadanie spôsobilcov, ako sa prípadným trestom za prekročenie hraníc vyhnúť. Jeho správanie možno charakterizovať ako antisociálne až delikventné, čo je najvýraznejšia forma problémového správania. U obvineného boli zistené poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu, syndróm závislosti F10.2 podľa MKCH10, ktorá sa u neho prejavuje stratou kontroly v pití, vysokou toleranciou, pitím bez preferencie (víno, destiláty), frekventnými ebrietami s verbálnou a brachiálnou agresivitou. K svojej závislosti je totálne nekritický, racionalizuje a bagatelizuje, cenzuruje. Osobnosť obvineného je drogocentrická, droga je v centre jeho záujmu.

18. Kombinácia skutočností, uvedených v predchádzajúcich dvoch bodoch tohto uznesenia, vytvára reálnu a akútnu hrozbu, že pri prepustení na slobodu by obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Vnútorne nemá vytvorené morálne zábrany voči protiprávnemu konaniu, hrozba uloženia trestu odňatia slobody, v prípade preukázania viny, nie je v jeho prípade dostačujúca, nakoľko k takémuto postihu už v minulosti opakovane došlo, bez zmeny v jeho správaní. Motivácia jeho správania, vyplývajúca z jeho osobnostnej výbavy, nerešpektuje všeobecne platné normy, pričom jeho správanie je významne negatívne ovplyvnené aj jeho závislosťou, ktorá sa prejavuje aj verbálnou a brachiálnou agresivitou.

19. Uvedené konkrétne skutočnosti sú trvalej povahy a doterajší výkon väzby a neskôr aj výkon kratšieho trestu odňatia slobody, na nich nič nezmenil. Preto u obžalovaného je aj v tomto štádiu jeho trestného stíhania daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Týmto je daná odpoveď aj na sťažnostné námietky obžalovaného, ktoré sú zamerané proti existencii dôvodov jeho väzby.

20. K ďalším sťažnostným námietkam obžalovaného, ktoré sú zamerané na nedostatky obžaloby (jej nedostatočné odôvodnenie, absencia materiálnych dôvodov na jej podanie a pod.), je potrebné uviesť, že napadnutým rozhodnutím súd nerozhodoval o obžalobe, ale o väzbe obžalovaného po podaní obžaloby. Obžaloba teda v tomto prípade predstavuje formálny dôvod, na základe ktorého bol súd povinný vydať rozhodnutie o väzbe obžalovaného. Preto sa samotnou opodstatnenosťou podanej obžaloby nemôže zaoberať v sťažnostnom konaní ani tunajší súd.

21. Opodstatnená je tá námietka obžalovaného, že prvostupňový súd sa nedostatočne zaoberal podstatou jeho výhrad k priesťahom v konaní, ktoré namietal a ktorými odôvodňoval jeho žiadosť o prepustenie z väzby, podanú 3.10.2023. Tento nedostatok je však možné napraviť v sťažnostnom konaní.

22. Prvostupňový súd správne uviedol, že pri súbehu žiadosti o prepustenie z väzby a rozhodovania o väzbe po podaní obžaloby, sa rozhoduje jedným výrokom, podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku, ktorým súd rozhodne o tom, či väzba obžalovaného naďalej trvá. Súd však opomenul v odôvodnení svojho uznesenia podrobnejšie sa vysporiadať s námietkou priesťahov v konaní. Aj keď s celkového obsahu odôvodnenia vyplýva, že ju neuznal za dôvodnú, bolo jeho povinnosťou tento svoj záver bližšie odôvodniť.

23. Obdobie od vzatia obžalovaného do väzby od 19.7.2023 do podania obžaloby dňa 3.10.2023, nie je možné vyhodnotiť tak, že boli urobené neprimerané priesťahy v konaní, ktoré by mali mať za následok prepustenie obžalovaného z väzby. Nie je úlohou súdov, ktoré rozhodujú o väzbe obžalovaného, aby určovali kedy a aké úkony majú v procese vyšetrovania realizovať orgány činné v trestnom konaní. Tunajší súd rozhodol o sťažnosti vtedy obvineného proti rozhodnutiu o jeho vzatí do väzby dňa 8.8.2023 a rozhodnutie sťažnostného súdu bolo doručené okresnému súdu dňa 22.8.2023. Následne vyšetrovateľ dňa 26.9.2023 rozhodol o návrhoch obhajcu obvineného na vykonanie dokazovania, dňa 29.9.2023 bolo vykonané preštudovanie vyšetrovacieho spisu a bol podaný návrh na podanie obžaloby. Uvedené

časové súvislosti nemožno vyhodnotiť ako prietahy v konaní, pretože od 19.7.2023 do 3.10.2023 uplynuli 2 mesiaca 14 dní a spoločne s dobou trvania väzby od 6.10.2022 do 19.1.2023, teda 3 mesiace a 13 dní, vyhodnocuje sťažnostný súd celkovú dĺžku trvania väzobného vyšetrovania, vzhľadom na charakter trestnej činnosti a počet vykonaných dôkazov, za primeranú.

24. K sťažnostným námietkam, ktoré sú zamerané na nedostatočné zohľadnenie možnosti nahradiť väzbu obžalovaného a v tomto smere aj na nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, uvádza tunajší súd nasledovné.

25. Prvostupňový súd správne uvádza, že nahradenie väzby nie je možné vzhľadom na osobu obžalovaného. Opäť však tento svoj záver nedostatočne odôvodnil, čo napráva sťažnostný súd týmto uznesením.

26. Nahradenie väzby obžalovaného, niektorou z alternatív uvedených v ustanovení § 80 ods. 1 písm. b) a písm. c) Trestného poriadku, prichádza do úvahy ako to dovoľujú dve zákonné kritéria a to osoba obvineného a povaha prejednávaneho prípadu. V prípade trestnej veci obžalovaného, je to právne osoba obžalovaného, ktorá neumožňuje nahradiť jeho väzbu. Vyššie odôvodnené sklony k protiprávnemu správaniu, nedostatok rešpektu pred hrozbou trestnoprávneho postihu a charakteristika osobnosti obžalovaného, neumožňujú rozumne predpokladať, že dohľad súdneho úradníka by bol v jeho prípade schopný nahradiť väzbu. Možno teda zopakovať, že obžalovaný prekračuje hranice spoločensky akceptovaného správania cielene, uvedomene sa rovnako bude správať aj v bežných životných situáciách. Možno od neho očakávať bagatelizáciu dôsledkov alebo cielene hľadanie spôsobov, ako sa prípadným trestom za prekročenie hraníc vyhnúť (bod 17 tohto uznesenia). Pokiaľ ani predchádzajúce početné odsúdenia, ani početné výkony trestov odňatia slobody nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho odradili od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, z ktorej spáchania je aktuálne podozrivý, niet prečo sa domnievať, že prijatie jeho sľubu alebo dohľad podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, bude dostatočnou zárukou, umožňujúcou prepustiť ho z väzby.

27. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, bol v súlade so zákonom a obžalovaným bola poskytnutá reálna možnosť uplatniť ich práva na obhajobu. Samotné trestné konanie, vedené teraz v štádiu konania pred súdom, je realizované bez prietahov, v súlade s požiadavkou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 6 Trestného poriadku.

28. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zistenia, vyhodnotil sťažnostný súd všetky námietky obžalovaných ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.